



مثال کسی که پروردگارش را ذکر می کند و آن که او را یاد نمی کند، مانند زنده و مرده است.

از ابوموسی اشعری رضی الله عنه روایت است که رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمودند: «مَثَلُ الَّذِي يَذْكُرُ رَبَّهُ وَالَّذِي لَا يَذْكُرُهُ مَثَلُ الْحَيِّ وَالْمَيِّتِ»: «مثال کسی که پروردگارش را ذکر می کند و آن که او را یاد نمی کند، مانند زنده و مرده است». و در روایتی آمده است: «مَثَلُ الْبَيْتِ الَّذِي يُذَكَّرُ اللَّهُ فِيهِ، وَالْبَيْتِ الَّذِي لَا يُذَكَّرُ اللَّهُ فِيهِ، مَثَلُ الْحَيِّ وَالْمَيِّتِ»: «مثال خانه ای که الله در آن یاد می شود و خانه ای که الله در آن یاد نمی گردد، مثال زنده و مرده است».

[صحیح است] [متفق علیه]

الله متعال قلب کسی را که به ذکر و یاد او مشغول است، زنده نموده و آن را گشوده و شرح صدر نصیبش می کند؛ و چنین کسی به سبب ذکر الله و پایبندی به آن، مانند انسانی است که زنده است، بر خلاف کسی که ذکر و یاد او از الله متعال نمی کند که چنین شخصی مانند انسان مرده ای است که وجودی ندارد؛ جسمش زنده و قلبش مرده است. انسان باید از این مثال درس و عبرت بگیرد و بداند که به هراندازه از ذکر و یاد الله غافل شود، به همان میزان سنگدلی او افزایش می یابد و چه بسا قلب وی بمیرد. پناه بر الله؛ الله متعال می فرماید: «أَوْ مَنْ كَانَ مَيِّتًا فَأَحْيَيْنَاهُ وَجَعَلْنَا لَهُ نُورًا يَمْشِي بِهِ فِي النَّاسِ كَمَنْ مَثَلُهُ فِي الظُّلُمَاتِ لَيْسَ بِخَارِجٍ مِّنْهَا» [انعام: 122] «آیا کسی که [دلش از جهل و شرک] مرده بود و ما [با توحید و ایمان] زنده اش گردانیم و نوری برایش پدید آوریم تا در پرتوی [هدایت] آن، میان مردم گام بردارد، همچون کسی است که گویی در تاریکی ها [گرفتار] است و از آن بیرون آمدنی نیست؟».

<https://sunnah.global/hadeeth/fa/show/4177>



النجاة الخيرية
ALNAJAT CHARITY

